

An aerial photograph of a residential neighborhood. In the center, there is a large, modern building with a white roof and a prominent gable. A road curves through the neighborhood, and various houses with different roof colors (red, grey, brown) are visible. Green lawns and trees are interspersed among the buildings.

Over voor- en nadelen van wonen vlakbij een jeugdverblijf

DOSSIER BUREN AAN HET WOORD

Als het gaat over de relatie tussen jeugdverblijf en burens, is de voorbije jaren al heel wat onderzoek verricht. Daarbij kwamen zowel uitbaters als jeugdgroepen aan het woord. Deze keer wilden we de antwoorden graag horen uit de mond van de burens zelf. Daarom zijn we op onderzoek getrokken bij burens van jeugdverblijven. Het verslag van deze bevraging vind je in dit dossier.

Vier burens met een mening werden uit het onderzoek geplukt en door ons opgebeld. Hun bevindingen en suggesties komen uitgebreid aan bod. Het dossier eindigen we met een samenvatting van de meest gehoorde aanbevelingen.

Het onderzoek

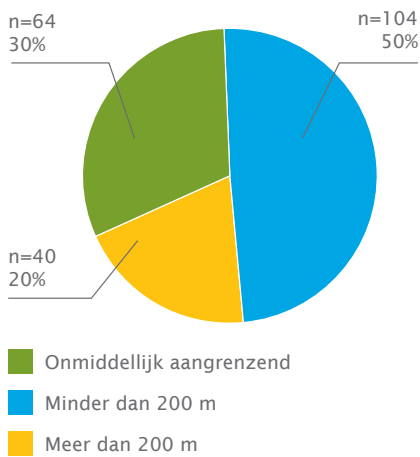
Eind 2014 hielden we ons burenonderzoek. We startten met het willekeurig selecteren van 40 jeugdverblijven, verhoudingsgewijs verdeeld over de verschillende provincies, in bewoond gebied vs. afgelegen, grote vs. kleine capaciteit en volpension vs. zelfkook. We stuurden vervolgens een mail naar deze 40 uitbaters om ons onderzoek aan te kondigen, zodat zij dit ook konden uitleggen als ze hierover zouden aangesproken worden door de burens. Daarbij werden we door één uitbater gecontacteerd, met de vraag om het onderzoek niet te laten doorgaan: er bleken onderhandelingen lopende met de buurt en men vond het gevaarlijk om deze eventueel te laten ondermijnen door ons onderzoek. Deze uitbater haalden we daarom uit de lijst, zodat er 39 jeugdverblijven overbleven (zie kader). Het ging telkens om gebouwen, al dan niet met extra tentengrond.

In de loop van november gingen we dan bij elk jeugdverblijf ter plaatse en bezorgden we een brief aan de 30 meest nabije burens, binnen een straal van max. 1 km. In de brief legden we uit waarom we graag de mening van de burens wilden kennen en hoe ze de digitale enquête konden invullen. Op die manier konden we ongeveer 1100 burens bereiken. Uiteindelijk zouden we 208 antwoorden verzamelen, d.i. 19 %. Dat percentage betekent dat de resultaten niet zomaar kunnen veralgemeend worden, maar wel al een mooie indicatie geven van de mening van de gemiddelde buur.

NAAM JEUGDVERBLIJF	GEMEENTE	ERKENNING
Berkenhof	Anzegem	B
Bivakhoeve De Snelle	Aarschot	B
Bivakhuis De Havik	De Pinte	A
Bivakhuis Deken Verstraelen	Essen	A
Bivakplaats Chiro Hulshout	Hulshout	A
Chiro(w)erf Achter-Olen	Olen	A
Chiroheem Sint-Lambertus	Hechtel-Eksel	B
Chiroheem Sint-Niklaas	Aarschot	A
Chirolokaal Mago-Dobo	Maaseik	B
Chirolokaal Overpelt Centrum	Overpelt	Niet erkend
Chirolokalen Sijo	Kalmthout	Niet erkend
Chiropaksken	Ninove	A
De Bosuil	Neerpelt	B
De Dries	As	B
De Kievit	Geel	B
Den Broekkant	Arendonk	B
Den Tybaert	Sint-Gillis-Waas	Niet erkend
Het Moorshof	Bilzen	B
Jeugdheem Sint-Benedictus	Affligem	C
Jommekeshuis	Beringen	B
Kamphuis De Kaai	Ieper	B
Kamphuis 'De Kastaar'	Berlare	Princ. erkend
Kamphuis Dennewoud	Lanaken	B
Kamphuis Jogem	Heusden-Zolder	A
Kamphuis Vierwinden	Malle	B
Merkenveld	Zedelgem	C
NV Chat Botté	De Haan	C
Oosterborg	Balen	C
Ossenberg	Bekkevoort	Niet erkend
Radar vzw - Afrit 9	Lichtervelde	B
Residentie Honzebroek	Roeselare	B
Riethoeve	Bocholt	Niet erkend
Schuurke	Retie	A
Scouting Lier	Lier	Princ. erkend
Scoutslokalen Rotselaar Heikant	Rotselaar	A
Sint-Paulusheem	Sint-Niklaas	A
Swillen - 't Zonnetje'	Koksijde	Niet erkend
Vormingscentrum 't Kasteeltje	Leuven	C
Zonneburcht	Nijlen	Niet erkend

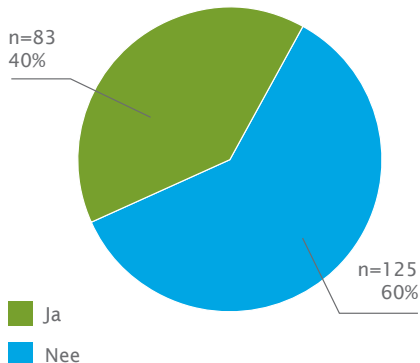
WIE ZIJN DIE 208 BUREN?

Grafiek 1: hoeveel bedraagt de afstand (in vogelvlucht) tot het jeugdverblijf?

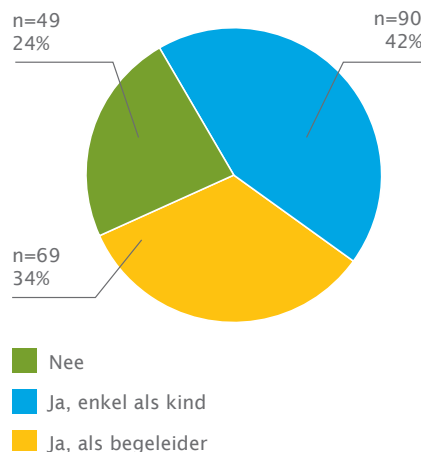
30 % van de buren die de enquête beantwoordden, wonen vlakbij het jeugdverblijf, nog eens 50 % binnen een straal van 200 meter. Samengeteld is dat dus 80 % van de buren die niet verder dan 200 meter wonen. 20 % van de binnengekomen antwoorden komt van buren die op minstens 200 meter afstand wonen.

Grafiek 2: wonen er kinderen (-18 jaar) in je woning?

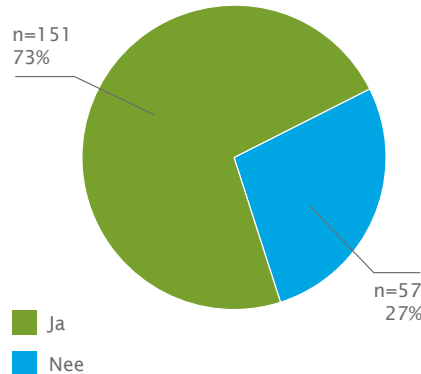
40 % van de buren heeft minderjarige kinderen die in de woning verblijven.

Grafiek 3: ben je ooit zelf op kamp geweest met een jeugdorganisatie?

Drie op vier van de buren is zelf ooit op kamp geweest met een jeugdorganisatie. De meerderheid hiervan deed dit enkel als kind, maar het aantal buren dat zelf ook begeleider was, is toch nog behoorlijk, nl. 34 %.

Grafiek 4: was er reeds een jeugdverblijf aanwezig op het moment dat je hier kwam wonen?

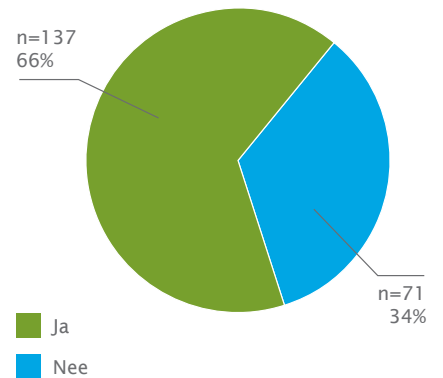

Ten slotte nog goed om weten: bijna drie op vier van de buren is komen wonen op

een plaats waar reeds een jeugdverblijf aanwezig was.

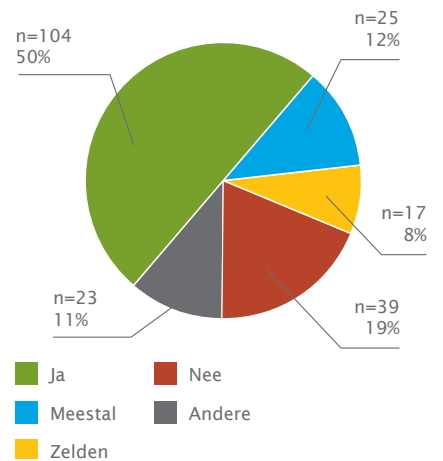
VERTROUWD MET HET JEUGDVERBLIJF?

Grafiek 5: heb je het jeugdverblijf al bezocht?

Twee op drie van de buren heeft het jeugdverblijf reeds bezocht.

Grafiek 6: kan je de uitbater bereiken indien nodig?

De meerderheid van de buren kan de uitbater bereiken indien nodig. Dat lijkt logisch,

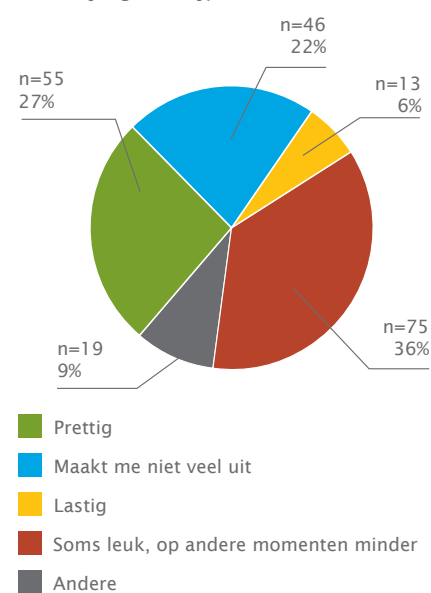
Geluidshinder 's nachts is voor de meeste burens het grootste probleem.

maar toch geeft één op vijf van de burens aan dat men de uitbater niet kan contacteren, vaak omdat men niet over contactgegevens beschikt.

Contacten verlopen vooral telefonisch of door aan te bellen.

ERVARINGEN MET HET JEUGDVERBLIJF?

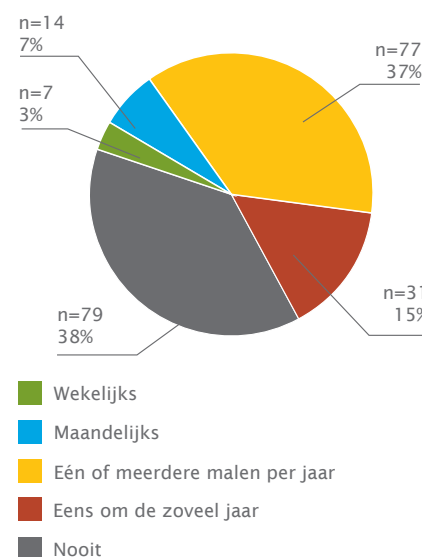
Grafiek 7: wat vind je er van om in de buurt van een jeugdverblijf te wonen?

Vinden burens het prettig om in de nabijheid van een jeugdverblijf te wonen? De antwoorden zijn genuanceerd. Voor heel wat burens maakt het niet veel uit of hangt het af van het moment. Toch valt iets bijzonders op als we de twee antwoord-

mogelijkheden "prettig" en "lastig" met elkaar vergelijken. Vier maal zo veel burens vinden het prettig om naast een jeugdverblijf te wonen dan dat er burens zijn die het (permanent) lastig vinden.

Grafiek 8: word je geconfronteerd met overlast vanuit het jeugdverblijf?

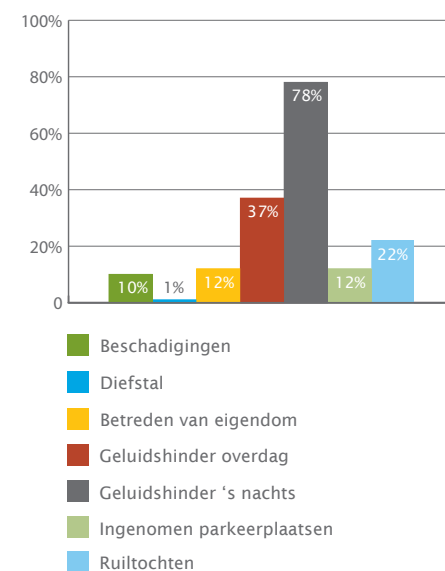
Heel wat burens ondervinden dus soms overlast. We stelden de vraag hoe frequent deze overlast dan plaatsvindt. Twee op vijf van de burens wordt nooit geconfronteerd met overlast. Omgekeerd geeft bijna de helft van de burens aan minstens jaarlijks een negatieve ervaring op te lopen.

Aan de 129 uitbaters die in mindere of meerdere mate te maken hebben met overlast, legden we een aantal mogelijkheden

voor. Daaruit blijkt dat geluidshinder veruit het grootste probleem is en dan vooral 's nachts.

In de rubriek "andere" vallen vooral verwijzingen naar afval en zwerfvuil op, maar liefst zeven maal spontaan vermeld.

Grafiek 9: over welke soort overlast gaat dit dan? (meerdere antwoorden mogelijk)

Heel wat uitbaters doen suggesties om overlast te voorkomen:

"Stop ruiltochten in de onmiddellijke omgeving van het kamphuis."

"Muziekboxen omdraaien zodat ze niet meer in onze richting 'loeien'."

"Na 22u geen muziek meer."

"Laat uitbaters meer het reglement opvolgen. Een blad met afspraken op voorhand afgeven, maar nooit 's nachts een ronde doen, heeft weinig zin."

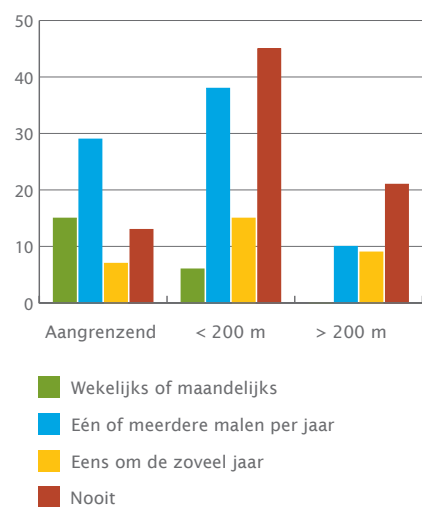

Buren met kinderen hebben verhoudingsgewijs meer problemen met overlast.

“Kiss and ride zone voorzien om kinderen af te zetten, dicht bij het jeugdverblijf.”
 “Buitenlicht zachter zetten, mijn duiven hebben er last van.”
 “Duidelijk plan in jeugdverblijf tonen wat openbaar domein is en wat privé is.”
 “Leiding moet er toezicht op houden dat de kinderen gewoon wandelen over sierkiezel en niet als sloffend of schuivend.”
 “Geen jeugdverblijven inplannen in woonbuurt.”

WELKE BUREN ONDERVINDEN OVERLAST?

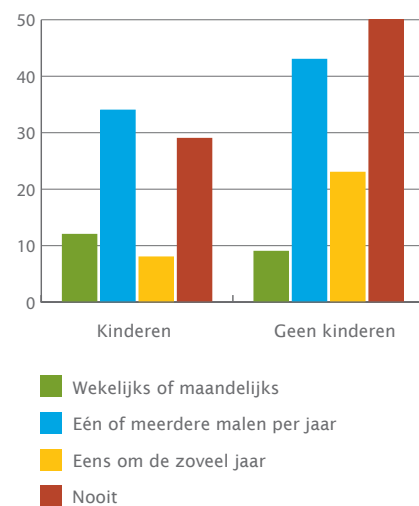
Grafiek 10: overlast vs. afstand tot het jeugdverblijf?

Een eerste verband is logisch. Hoe dichter de burens bij het jeugdverblijf wonen, hoe meer overlast ze ervaren. Zo zien we dat meer dan de helft van de burens die op min-

stens 200 m afstand wonen, nooit problemen aangeeft, bij de onmiddellijke burens gaat dit slechts over 20%. Omgekeerd heeft 23% van de onmiddellijke burens nooit last, bij de burens die op een afstand van meer dan 200 m wonen, ondervindt ruim de helft (53%) nooit hinder.

Grafiek 11: overlast vs. inwonende kinderen?

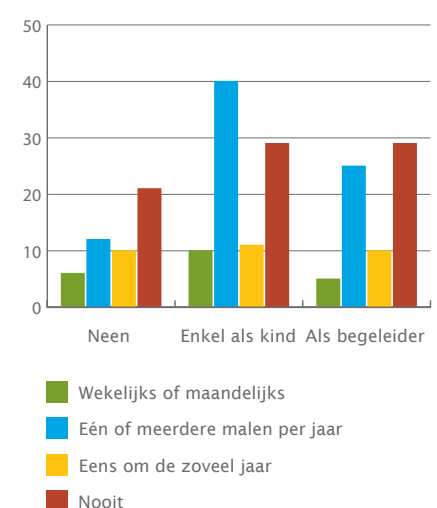

Buren met kinderen (-18 jaar) hebben verhoudingsgewijs meer problemen met overlast. Gezinnen met kinderen ervaren in 55% van de gevallen minstens één maal per jaar overlast, bij gezinnen zonder kinderen is dit 42%. Dat heeft in eerste instantie te maken met het verstoren van de nachtrust.

Afstand en aanwezigheid van kinderen vormen een objectieve basis om overlast aan te duiden. Dat overlast echter ook een sub-

jectief gegeven is, bewijst onderstaande grafiek. Daaruit blijkt nl. dat burens die zelf op kamp zijn geweest als kind, maar niet als begeleider, sneller overlast ervaren (56% minstens één maal per jaar) dan burens die nooit op kamp zijn geweest (37%) of die dit als begeleider hebben gedaan (43%). Tussen deze twee laatste categorieën (nl. geen kamp en begeleider) zijn de verschillen niet significant.

Grafiek 12: overlast vs. zelf op kamp geweest?

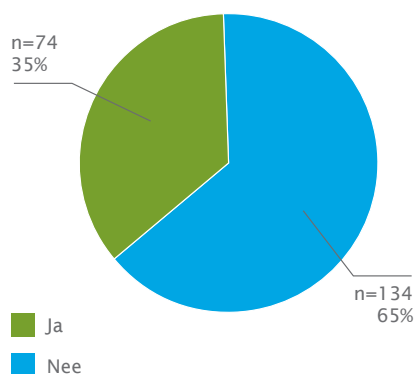
Dat een buur ergens is komen wonen waar al een jeugdverblijf aanwezig was, dan wel dat het jeugdverblijf er nadien is bijgekomen, blijkt geen verschil te maken voor het ervaren van overlast.

Verdraagzame buren appreciëren in de eerste plaats het extra leven in de brouwerij.

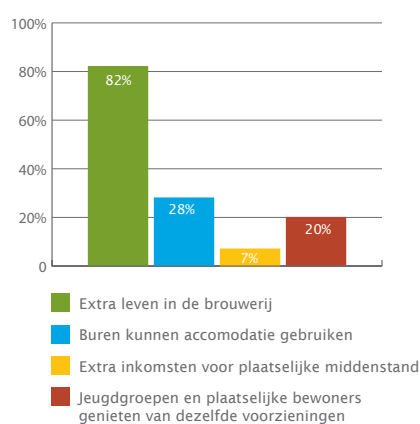
VOORDELEN ALS BUUR VAN EEN JEUGDVERBLIJF

Grafiek 13: zijn er voordelen gelinkt aan het wonen in de buurt van een jeugdverblijf?

Gelukkig is het niet allemaal kommer en kwel. Integendeel, één op drie van de buren ziet ook voordelen.

Grafiek 14: over welke voordelen gaat dit dan? (meerdere antwoorden mogelijk)

Aan de 74 uitbaters die voordelen aanstipten, vroegen we dan ook over welke voordelen het gaat. Topantwoord is met voorsprong "extra leven in de brouwerij", kinderen zien spelen stemt, gelukkig maar, nog heel wat mensen tevreden.

Enkele leuke getuigenissen om af te sluiten: "We geven ons hout van takken en bomen om te gebruiken voor het kampvuur." "Ooit kinderen met de auto naar de kampplaats moeten brengen i.v.m. een opdracht, nadien hebben ze mijn auto gewassen." "Wij zijn altijd de eersten waar ze aanbellen bij een ruiltocht, dus in de zomer heb ik veel eieren (hun startitem) ;-)." "Wereldbeker voetbal 2014 samen met een groep op kamp bekeken." "Er is ooit een vereniging geweest die een brief in onze bus stak met de melding dat als ze lawaai maken, dat we het moeten komen zeggen. Dat vond ik geweldig. Zij hadden respect! En dan krijgen ze dat ook van ons terug."

Buren aan het woord

ERIK AAN HET WOORD

Erik is overbuur van een scoutslokaal dat in de weekends en de vakantieperiodes verhuurd wordt als jeugdverblijf. Zijn twee kinderen zijn lid van de scouts, zelf was hij vroeger lid van KSA.

Wat vind je ervan om een jeugdlokaal als overbuur te hebben?

Fantastisch! Ik vind dat kinderen moeten kunnen spelen. Het is steeds een plezier om te zien dat de kinderen zich amuseren en ik ben elke keer weer onder de indruk van de tomeloze inzet die de leiders steeds weer weten op te brengen. Ik ben zelfs kandidaat om meer betrokken te worden bij hun evenementen, indien ze hulp kunnen gebruiken.

Zorgt dit niet voor overlast?

De activiteiten van de scouts niet. Op geen enkele manier. Het is zelfs leuk te horen dat de kinderen zich vermaken.

Het enige probleem doet zich voor wanneer de lokalen tijdens vakanties aan derden worden verhuurd. Deze externen kijken een jaar op voorhand uit naar hun vakantie. Dit uit zich dan in een uitbundigheid die blijkbaar onlosmakelijk verbonden is met elektronisch versterkte muziek en megafoons. Dag en nacht. In principe is dit ook geen probleem als dit éénmalig is, maar het probleem is dat de huurders elkaar continu opvolgen en dit resulteert in quasi aaneengesloten, volgeboekte vakanties die voor ons een hel vormen. Een hele zomer lang, 60 dagen aan een stuk, wakker worden, eten, vieruurtje, gaan slapen en in het midden van de nacht opstaan met 'Mexico' van de Zangeres Zonder Naam, het Smurfenlied of één of andere hit van Raymond van het Groenewoud is er op de duur wel te veel aan. Temeer omdat dit ook voor ons de enige periode is in het jaar waarin we thuis kunnen zijn of met de ramen open kunnen slapen. 100 meter afstand in een groene buitenwijk is helemaal niet hetzelfde als een groot bos in de Ardennen qua geluidsdemping.

Daarbij komen dan nog de nachtelijke feestjes van de leiding, die gepaard gaan met alcohol en elektronische versterkte soundmixaspiraties. Dit heeft in het verleden al een fysiek handgemeen opgeleverd met een buurvrouw die hier om 4 uur 's nachts vroeg een einde aan te stellen.

Wat vinden de andere burens ervan?

Andere burens ervaren de geluidshinder van de verblijvende groepen ook als een probleem. Daarom hebben we ons verenigd en houden we elkaar op de hoogte.

Welke initiatieven hebben jullie al genomen om dit probleem aan te kaarten?

Aanvankelijk gingen we telkens naar de externe huurders. Dit bracht niets op en zorgde elke keer voor een onnodige confrontatie. Vervolgens werd raad gevraagd aan de scouts zelf, wat resulteerde in enkele bijkomende regels in het huishoudelijk reglement. Dit had slechts één jaar effect omdat er bijna geen controle was op de verblijvende groepen. Het jaar daarop werd er contact opgenomen met de lokale schepen van cultuur, met oog op bemiddeling, wat opnieuw een tijdelijke positieve invloed had. Daarna verwaterde het opnieuw. Een jaar later werden er wat verkeersboetes en GAS-boetes uitgedeeld door de politie, wat dan telkens maar invloed had op de betrokken groep, maar de overlast bleef natuurlijk. Twee jaar geleden werd er dan aan de scouts melding gemaakt dat de buurt bereid was naar een vrederechter te stappen indien er niets aan werd gedaan. Er werd afgesproken dat in plaats van de politie een verantwoordelijke van de scouts gecontacteerd zou worden. Maar het probleem bleef, omdat er telkens moest gereageerd en iemand gecontacteerd worden bij een specifieke situatie, niet zelden midden in de nacht. Dat is niet wenselijk, noch werk- of houdbaar.

Hoe denk je dat het probleem wel kan opgelost worden?

In juni 2014 hebben we dus op eigen initiatief de wijkagent gevraagd om elke verblijvende groep te bezoeken en hen te wijzen op het contract en huishoudelijk reglement. Ik weet niet hoe hij dat gedaan heeft, maar het was geweldig werk. Er waren in de zomermaanden plots geen problemen meer. Daarom stel ik voor dat de scouts een structurele samenwerking opzet met de politie. Die kan dan preventief handelen in plaats van repressief. Tenslotte moeten we vermijden dat het probleem escaleert, want meestal verliest dan iedereen. Een sensibilisering, een goed huishoudelijk reglement, een structurele samenwerking met de wijkagent en interventieploegen die op de hoogte zijn van de afspraken zijn misschien geen slecht idee.

Wat als dit initiatief ook op lange termijn van zijn kracht verliest?

Dan nemen we met de burens juridische stappen. Met een vonnis hopen we dan de elektronische overlast tegen te houden.

Vrees je niet dat de relatie met de scouts dan zal vertroebelen?

We hopen dat we nooit juridische stappen moeten nemen. Persoonlijk ben ik daar principieel tegen en verkies ik een structurele oplossing onder volwassen mensen, in plaats van een opgelegd vonnis. Voor zover ik weet, is ook de scouts vragende partij

om geen overlast te veroorzaken. Stel dat een vonnis betekent dat de verhuur beperkt wordt, zou ik dit bijzonder jammer vinden voor de scouts omdat dit - naar ik vermoed - een belangrijke inkomstenbron is. Het laatste wat ik wil, is dat deze mensen minder werkingsmiddelen hebben. Zij verrichten fantastisch werk voor onze kinderen.

Juridische stappen zijn dus echt het laatste redmiddel.

Inderdaad. Ik heb niets tegen spelende kinderen, ik heb niets tegen de scouts en ook niets tegen hun geplande fuiven, maar het moet leefbaar blijven. In de zomer willen wij ook genieten van de tuin en met open ramen kunnen slapen, zonder telkens gestoord te worden door liedjes van K3. Opnieuw, dit is voor niets nodig en zelfs asociaal.

Ik hoop dat ik verblijvende groepen bewust kan maken dat megafoons en kampliedjes voor ons 60 dagen ellende betekenen en dat de verantwoordelijkheid voor die ellende bij de verblijvende groepen ligt en niet bij de plaatselijke scouts of de politie. Gebruik geen megafoons en beperk het gebruik van elektronisch versterkte muziek en het voortbestaan van het jeugdverblijf is gegarandeerd.

FRANKY AAN HET WOORD

Franky is directe buur van een volpensionjeugdverblijf voor meer dan 150 personen. Hij telt 45 lenten en was heel zijn jeugd lid van Chiro, waarvan enkele jaren als leider.

Was er reeds een jeugdverblijf aanwezig toen je er kwam wonen?

Ik woon in de vroegere vakantiewoning van mijn ouders. Het jeugdverblijf heb ik dus altijd gekend.

Welke groepen verblijven er precies in het jeugdverblijf?

Dat weet ik niet goed. In het verleden werd het wel al eens verhuurd aan studenten van de universiteit Brussel. Verder vermoed ik dat er vooral scholen en mutualiteiten overnachten. Veel uniformen van jeugdbewegingen heb ik er nog niet gezien.

Heb je overlast van het jeugdverblijf?

Neen, zolang het jeugdverblijf als jeugdverblijf gebruikt wordt. Wordt het jeugdverblijf 's nachts een dancing, dan uiteraard wel. Kijk, overal worden dancings gesloten wegens geluidsoverlast, waarom zou het dan plots wel kunnen in een jeugdverblijf?

Wat vinden de andere burens van de overlast?

Achter het jeugdverblijf ligt een camping en de andere woningen zijn vakantiewoningen waar vooral in de zomer mensen verblijven. Veel overlast zullen die mensen niet ervaren.

Wat verwacht je precies van de verblijvende groepen?

Ik heb niets tegen feesten, zelf hou ik daar ook van, maar het moet leefbaar blijven. Op zaterdag moet ik werken, dan heb ik mijn nachtrust nodig. Daarom vraag ik dat het buiten stil is tegen 22u of ten laatste tegen 24u. Willen ze verder feesten, dan moeten ze dit binnen doen, met gesloten ramen en deuren.

Is de uitbater op de hoogte van je verwachtingen?

De uitbater, die trouwens zelf woont in het jeugdverblijf, en de groepen zelf heb ik meermaals aangesproken, maar zonder resultaat. Mijn volgende stap was dan de politie, maar ook dit leverde niets op. Het is pas beginnen verbeteren nadat ik bij de uitbater dreigde om gerechtelijke stappen te zetten. En dat heeft zijn effect niet gemist.

Hoe komt het dat dit zolang duurde?

Geen idee. Het jeugdverblijf is de broodwinning van de uitbater. Misschien had hij schrik dat strenger optreden tegen de groepen zou leiden tot minder overnachtingen.

Wat doet de uitbater nu precies om de overlast te beperken?

Ik vermoed dat hij de groepen beter informeert over de aanwezigheid van burens die respect eisen voor hun nachtrust.

GEERT AAN HET WOORD

Het gezin van Geert woont al 18 jaar op minder dan 500 meter van een jeugdverblijf type C, waar grote groepen kunnen overnachten in zowel volpension als zelfkook. Bij het domein horen ook enkele kampeerweides. Geert heeft zijn vrouw leren kennen in een vakantie-organisatie voor instellingsjongeren.

Wat zijn je ervaringen als buur van het jeugdverblijf?

Wij vinden het best aangenaam om naast het jeugdverblijf te wonen. Groepen zorgen in de zomer echt voor een vakantiegevoel. Je hoort ze aankomen, vertrekken, een spel spelen ...

In het jeugdverblijf kunnen meerdere groepen verblijven. Zorgt dit niet voor overlast?

Wat bedoel je met overlast? Sporadisch staan groepen hier aan de deur om iets te vragen, maar dat vinden we leuk. We hebben eens een groep gehad die als opdracht had ingrediënten te verzamelen, daarmee een menu samen te stellen en klaar te maken. Onderdeel van de opdracht was een buur te zoeken waar er ook mocht gekookt worden. Bij ons waren ze hiervoor welkom.

Wat bedoel je met sporadisch?

Gemiddeld bellen ze drie keer per jaar aan. Meer zal dit zeker niet zijn. In het huishoudelijk reglement staat trouwens dat ruitochten niet mogen in de directe omgeving. Deze regel wordt door de meeste groepen goed nageleefd.

Wat komen groepen dan vragen?

Vaak vragen ze hulp bij originele opdrachten, zoals koken, maar soms zitten ze ook gewoon met een praktische vraag, zoals het printen van een document.

Het jeugdverblijf heeft ook tentengrond. Zorgt dit niet voor geluidsoverlast?

Soms zijn groepen wel eens te enthousiast, maar echt hinder hebben we nog niet gehad. Ik ben 's nachts nog nooit wakker geworden.

Wat zijn de voordelen van een jeugdverblijf in je achtertuin?

Het jeugdverblijf ligt in bosrijk gebied. Een stuk van het bos is van het jeugdverblijf, maar duidelijk afgebakend is dat niet. Als buur is het er aangenaam wonen omdat je dicht bij huis leuke wandelingen kan maken.

Hoe is de relatie met het jeugdverblijf?

Goed. Als buur worden we jaarlijks uitgenodigd voor een nieuwjaarsreceptie en kan je tegen goedkopere tarieven gebruik maken van de infrastructuur. Naar de nieuwjaarsreceptie konden we nog nooit gaan, maar in het verleden hebben we de infrastructuur wel al gebruikt voor een doop- en communiefeest.

Ook laden en lossen van de vrachtwagen kan voor burens overlast betekenen.

Krijg je dan als buur voorrang op verblijvende groepen?

Neen. Groepen krijgen altijd voorrang, maar de uitbater weet wanneer de drukke en minder drukke periodes zijn. Je eigen initiatieven kan je dan afstemmen op de minder drukke periodes.

LIESBETH AAN HET WOORD

Liesbeth is moeder van twee kinderen van 14 en 13 jaar oud. In het verleden was ze lid en begeleider van verschillende organisaties voor jeugdkampen, vandaag staat ze in het onderwijs. Onmiddellijk achter het huis ligt een kampeerweide die bereikbaar is via een gemeenschappelijke weg naast haar huis. Wat verder bevindt zich het jeugdverblijf.

Wat zijn je ervaringen als buur van een jeugdverblijf?

Vroeger waren die positief. Het gaf een leuk vakantiegevoel wanneer jongeren zongen rond het kampvuur of aan de deur stonden voor hilarische opdrachten, maar vandaag is het toch enigszins anders. Van de paasvakantie tot de novembervakantie wordt je nachtrust bijna volledig ontnomen.

Wat is de oorzaak van deze evolutie? Zijn groepen dan zoveel veranderd?

Ik denk niet dat het probleem bij de groepen ligt, maar aan de opvolging van die groepen. De vroegere uitbater was in piekperiodes aanwezig en voerde samen met de vrijwilligers regelmatig controles uit. Die controles zorgden ervoor dat de hinder beperkt bleef. Nu is die controle volledig weggevallen.

Welke hinder veroorzaken de groepen nu precies?

De gemeenschappelijke weg wordt afgesloten door een slagboom. De uitbater en ikzelf hebben daarvan een sleutel. De afspraak is dat de slagboom gesloten blijft, behalve voor laden en lossen, maar vandaag stel ik vast dat de slagboom altijd open staat.

Waarom sluit je de slagboom niet zelf?

De slagboom zelf sluiten is dweilen met de kraan open. Ik vermoed dat de groepen de sleutel krijgen. Dit zorgt niet enkel voor gevaarlijke situaties voor kinderen die uit het bos komen (want de snelheid is niet aangepast) maar ook voor ongepast gedrag zoals het laden en lossen 's nachts.

Is de geluidsoverlast 's nachts niet sporadisch?

Neen, om 22u is het bijna nooit volledig stil. Er is altijd wel iets. Ofwel speelt er muziek, wordt er vuurwerk afgeschoten ... Telkens wordt je nachtrust verstoord en dan kan je niet meer gemakkelijk inslapen.

Een ander probleem is de elektriciteitsvoorziening. Vroeger was er voor het kampeerterrein elektriciteit, maar nu brengen groepen een generator mee. Zo'n generator wekt energie op, maar maakt dag en nacht lawaai.

Kan je met je problemen terecht bij de uitbater?

Op het moment van de overlast is de uitbater niet bereikbaar. Hij is niet op het domein of neemt de gsm niet op. Kijk, een uitbater heeft ook recht op vakantie, maar het gezond verstand zegt toch dat dit niet kan in piekperiodes? Een horeca-uitbater aan de kust neemt toch ook geen vakantie in het zomerseizoen?

Hoe zie je de toekomst?

In oktober was er overleg met de gemeente. Daar vinden we steun voor bemiddeling, maar als de uitbater het probleem niet wil zien, dan heeft het weinig zin.

Wat verwacht je precies van de uitbater?

Mijn vraag is, denk ik, niet overdreven. Laat je als uitbater of vrijwilliger regelmatig zien, ga na of het huishoudelijk reglement wordt nageleefd en vraag om 22u aan de groepen om de nachtrust van de burens te respecteren.

Wat als de uitbater niet op je vraag ingaat?

Ik ga niet wekelijks de politie bellen of zoals andere burens gerechtelijke stappen zetten. Ik voel me daar niet goed bij. Ik steek mijn energie dan liever in verhuizen.

Wil je echt verhuizen?

Het huis waarin ik jaren geïnvesteerd heb, ligt mooi tussen werken en schoolomgeving. Wil ik verhuizen? Neen. Maar je wordt er wel toe gedwongen als groepen en uitbater geen respect tonen voor de nachtrust van de burens. Mijn zoon speelt voetbal, maar wordt wegens vermoeidheid door de trainer vaak op de bank geplaatst. Als ouder zie je dat niet graag gebeuren.

Tips van de buren

Communicatie

Een goede relatie tussen de buren en de verblijvende groepen start met een goede relatie tussen de buren en de uitbater. Communicatie tussen de uitbater en de buren is daarbij essentieel. Als uitbater breng je de buren indirect dichterbij de verblijvende groepen door uit te leggen wat de groepen precies in het jeugdverblijf komen doen. Omgekeerd breng je als uitbater ook de groepen dichterbij de buren als je weet wat de gevoeligheden van de buren precies zijn. Van groepen kan je immers niet verwachten dat ze dit zelf uitzoeken. Hiervoor is de tijd te beperkt.

Gerichte bevraging

Sommige contacten verlopen misschien spontaan, maar door de impact die het jeugdverblijf heeft op de ruimere omgeving, is het ook zinvol om op geregelde tijdstippen de buurt expliciet te informeren of te bevragen. Zo houd je de vinger aan de pols en kan je indien nodig ingrijpen. Toch staat zo'n bevraging zelden bovenaan op de prioriteitenlijst. Daarom zoek je jaarlijks best naar enkele opportuniteiten. Misschien leent een recente renovatie of een jubileumviering er zich toe om de buurt uit te nodigen voor een opendeurdag. Een andere optie is om op vaste momenten ook de buurt te bevragen: hoe hebben ze de voorbije kampen ervaren of wat is hun mening over bepaalde aspecten van het huishoudelijk reglement?

Huishoudelijk reglement

De reacties die je sprokkelt tijdens de contacten met de buren breng je best over aan de verblijvende groep. Het huishoudelijk reglement is hiervoor een geschikt instrument. Daarin kunnen enkele gedragsregels verrijkt worden.

Versterkte muziek is het grootste knelpunt voor de buren. Moet versterkte muziek dan helemaal verboden worden? Wellicht niet, in samenspraak met de buren kunnen hier afspraken rond gemaakt worden. Een beperking in tijd en een verbod na 22u lijken dan logisch.

Een ander probleem zijn de terugkerende ongemakken die buren vaak ondergaan. Dit zijn ongemakken die voor

groepen niet zo duidelijk zijn, maar buren na verloop van tijd wel frustreren. In ons onderzoek gaat het dan over ruiltochten, betreden van eigendommen of innemen van parkeerplaatsen. In onderling overleg met de buren kunnen ook hier afspraken gemaakt worden. Een ruiltocht kan misschien nog, maar niet meer in de onmiddellijke omgeving. Een bal bij de buren wordt door de buren zelf terugbezorgd of parkeren kan op afgesproken plaatsen.

Uit gesprekken met buren kunnen ook zeer individuele wensen komen, waaraan je als uitbater met een kleine aanpassing tegemoet kan komen. Zo kan je bijv. geurhinder van afval verminderen door de afvalverzamelplaats verderop het terrein onder te brengen of in de zomer het aantal ophalingen te verhogen. Ook buitenverlichting is soms een bron van ergernis.

Zichtbaar/bereikbaar zijn

Als uitbater weet je snel welk vlees je in de kuip hebt. Groepen waarvan je vermoedt dat ze de regels niet zullen naleven, volg je beter op. Dit kan door op regelmatige tijdstippen je aanwezigheid te tonen. Door deze preventieve aanpak kan je sneller ingrijpen als grenzen overschreden worden en vermijd je dat je louter repressief moet optreden na klachten van buren. Ook voor de buren is het een geruststelling als een uitbater regelmatig controleert.

Ondanks alles is het niet uitgesloten dat buren toch overlast ervaren. In dit geval is het belangrijk dat ze dit snel kunnen melden. Goede bereikbaarheid is daarbij essentieel. Bezorg de buren daarom je telefoonnummer. Dan hoeven ze niet onmiddellijk de politie te bellen voor bemiddeling, maar kan je zelf de klacht behandelen.